

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 46. Lapsus Liberii Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

sexaginta & ultra annorum Episcopus, Sæculum IV. A. C. 357.
 in ultima persecutione Christianorum sub Ethnicis Principibus Confessor; hunc Soc. II. hist. c. 31. Sulpit. Sev. lib 2. p. 417. Athan. Apol. 2. p. 807. Sozo. IV. hist. c. 12. Athan. ad sol. p. 431.
 cœteri Episcopi venerabantur, ut Patrem, atque a multis annis in omnibus Conciliis Præsidis munere functus erat; nihilominus jubente Constantio verberibus affectus est, & magnis cruciatibus, donec labefactato per corporis infirmitatem animo cessit ad tempus, formulam a Potamio concinnatam, manu sua signavit, & in Concilio, quod tunc Sirmii agebatur, cum Ursacio, & Valente communicavit; at S. Athanasii condemnationi non subscripsit. Ita recuperata libertate, ad Sedem suam in Hispaniam moriturus rediit. Philostorg. IV. c. 3. Culpæ suæ non diu supervixit, sed & eam pœnitentia delevit, nam morti proximus, ad modum testamenti contra vim sibi factam protestatus est, hæresin Arianam devovit, omnesque Fideles, ut eam detestarentur, hortatus est. Athan. ibid.

§. XLVI.

Lapsus Papæ Liberii.

Liberius Papa duos annos in exilio Liber. ep. 10. ad Vinc. transegerat, atque, crescente adversariorum furore, unicum ejus solatium, Urbinum Diaconum, quem apud se habebat, eripuerunt. Fortunatianus Episcopus Aquilejensis primus fuit, qui ejus

- Sæculum IV.
A. C. 357. constantiam sollicitavit, ut Imperatoris voluntati cederet, nec ullam viro requiem concessit, usque dum subscripsisset. Demophilus Episcopus Bereensis, quam civitatem Liberius exilii sui locum nactus erat, ei fidei Professionem Sirmiensem proposuit, id est juxta opinionem magis probabilem, primam contra Photinum compositam in Concilio actio anno 351. cui Demophilus interfuerat; in hac formula tacite voces: Consubstantialis, & in substantia similis suppressabantur, de cætero defendi poterat, quod etiam S. Hilarius fecit. Hanc ergo Liberius probavit, & tanquam Catholicæ subscripsit, Communioni S. Athanasii renuntiavit, & cum Orientalibus, id est, Arianis communicavit. Tum Fortunatiano Epistolam ad Imperatorem Constantium ferendam dedit, qua rogabat; ut amore pacis, & concordie se ad Ecclesiam suam redire permetteret, & ab exilio Legatos quoque suos, & alios Episcopos revocaret. Exinde ad Episcopos Orientis scripsit in hunc modum: *Athanasium non defendo; cum Julius Prædecessor meus, felicitis memoriæ, eum receperit, prævaricaturum me credideram, si rejicerem; sed postquam Deo adjuvante cognovi, juste a vobis fuisse condemnatum, illico consensi, & fratri nostro Fortunatiano litteras tradidi, quas ad Imperato-*
- Ep. 7.*
Sup. s. 6.
De Syn. p. 340.
Liber. ep. 9. in fragm.
Hilar. p. 427.
Lib. Ep. 7. p. 426.

rem scripsi; itaque excluso a Communio-Sæculum IV.
 ne nostra Athanasio, cujus ne quidem E. A. C. 357.
 pistolas accipiam, his notum facio, mihi
 vobiscum, & cum omnibus Episcopis O-
 rientalibus omnium Provinciarum pacem,
 & unionem esse placere, utque de sinceri-
 tate nostra, qua scribimus, nullum vobis
 dubium remaneat, postquam frater noster
 Demophilus fraternâ charitate formulam
 verâ, & Catholicâ fidei mihi subscriben-
 dam proposuit, quam plures ex Episcopis,
 fratribus nostris, Sirmii examinarunt,
 libenti animo recepi, nec, quod reprehenderem,
 inveni. Cæterum rogo vos, ut,
 cum me vobis consentientem in omnibus
 habeatis, operam jungere non detrectetis,
 qua ab exilio revocatus, ad Cathedram,
 in quam me posuit Deus, reverti possim.

Aliam dedit Epistolam ad Vincentium
 Capuanum, olim Legatum suum, qui se
 ab Imperatore seduci passus fuerat; Ad
 hunc, ora Dominum! inquit: ut nobis
 virtutem patientiæ tribuat; filium no-
 strum charissimum Urbinum Diaconum,
 solatium meum, Venerius Imperatoris
 Procurator a meo latere avulsit. Ideo
 notum tibi faciendum esse putavi, quod
 me illi contentioni, cujus materia est A-
 thanasius, subtraxerim, atque hac de re
 ad fratres nostros Episcopos Orientis scri-
 pserim. Jam undique pacem habemus,
 quod omnibus Campaniæ Episcopis indices

Ep. 10.
 Sup. §. 10.

Sæculum IV. *velim, & ad Imperatorem mei causa scri-*
A. C. 357. *bas, ut hac quoque gravissima calamitate*
liberer. His manu propria subjunxerat:
Pax nobis est cum omnibus Orientis E-
piscopis, & mihi præprimis tecum. Co-
ram Deo exoneravi conscientiam meam;
superest, ut vos decernatis, num mihi in
hujus exilii ærumnis contabescendum.
Dominus inter me, & vos judicabit. Ita
 Papa Liberius Athanasium, cujus causa
 tunc a causa fidei erat inseparabilis, de-
 seruit. (*)

§. XLVII.

(*) Hic in longiore Nota Interpres Prote-
 stans proterve exultat, inter alia dicens: Denn
 da wird von einigen Papisten, die gern den
 zum Arianer gewordenen Pabst Liberius ret-
 ten wollen ꝛc. ꝛc. Deinde opinionem Fleurii
 probabilem esse, nempe Liberium Fidei For-
 mulæ primæ contra Photinum compositæ, quæ
 ab Hæresis labe abtolvi potest, subscripsisse, ad-
 ductis quibusdam conjecturis negat, homo, cui
 toties falsi convicto, nisi aliorum, fide magis di-
 gnorum testimonia afferat, nihil credendum.
 Etsi vero Liberius interne errasset, quod ex nul-
 la circumstantia satis probatur, cum tamen, præ-
 ter omnium Pontificum morem, nullum convo-
 caverit Concilium, aut saltem minorem Episco-
 porum Congregationem, non potest præsumi
 voluisse loqui ex Cathedra, atque ita error ejus
 in fide Hominis privati, non Capitis Ecclesiæ
 fuisset.